

Pátrat po vlastních předcích je koníčkem na celý život

vydáno: 26.11.2011, 12:39 | aktualizace: 26.11.2011 12:52

Praha - Pouhá zvědavost, touha po dobrodružství, ale i vážný zájem vedou lidi k tomu, aby začali pátrat po svých předcích ve snaze sestavit svůj co nejuplnějším rodokmen. Zatímco cesta laiků vyzbrojených křestními listy rodičů případně prarodičů končí po krátké době, ti zapálenější se vydají do zaprášených archivů, případně usednou k internetu. Vědí, že úspěch budou mít po mnoha letech a mnohokrát skončí ve slepé uličce. To když se kdysi nějaký farář při zápisu do matriky spletl.

"Není to opravdu jednoduché," řekl ČTK předseda České genealogické a heraldické společnosti Martin Slaboch. Ta dnes ve svých skromných prostorách v suterénu jednoho z paneláků v Praze-Stodůlkách uspořádala Den otevřených dveří. Už dopoledne se sem vydalo několik desítek zájemců včetně mimopražských. Získali cenné rady, jak svoji badatelskou práci posunout dál, aby odhalili tajemství vlastních kořenů. Jednoduše řečeno - genealogie zkoumá vztahy mezi lidskými jedinci, vyplývající z jejich společného rodového původu.

Slaboch se tomuto svému koníčku věnuje už dvaadvacet let; vypátral své přímé předky v časové ose třinácti generací. "Je to touha dostat se co nehlouběji a získat informace o narozeních, úmrtích, svatbách i pohřbech a zjistit něco i o jejich životě, což je nejsložitější. V matrikách jsou totiž jen suchá čísla, ale ty první příběhy je zapotřebí získat třeba od prarodičů. Mnozí litují, že se nezeptali," vysvětlil Slaboch. Dlouhá léta končilo jeho pátrání v roce 1680 v jedné vesnici u Tuchoměřic, až došlo letos ke zlomu.

"Překvapil mě jeden z našich členů, kterého jsem nikdy neviděl a nikdy jsem s ním nemluvil, když mi mailem poslal fotografii zápisu z roku 1554 z malé jihočeské vesničky u Pacova, kde byl zapsán můj jmenovec," uvedl. Teď ho ale čeká nelehká práce - aby totiž obě data propojil.

Už kvůli tomu, že jde o dlouhá léta bádání, radí případným zájemcům, aby začali pátrat už v mládí a nenechávali tuto práci na důchod. "Musí dát dohromady staré fotografie, parte, křestní i oddací listy, udělat si základní přehled a dostat se zhruba sto let do minulosti. "V archivech jsou totiž uloženy matriky starší 100 let, které jsou zájemcům volně přístupné. Ještě za první republiky bylo nutno objíždět jednotlivé fary. Netušené možnosti nabízí internet, neboť řada státních oblastních archivů své záznamy digitalizuje, takže si je můžete zdarma prohlížet v teple z domova," dodal Slaboch.

Za vhodné pokládá navštívit tu oblast, odkud předkové pocházeli, a dál pátrat v obecních, školních či hasičských kronikách, kde lze získat i zajímavé příběhy spjaté se jmény svých předků. Málokdo si podle něj uvědomuje, o kolik lidí se jedná, protože jejich počet dramaticky narůstá.

"Každý má dva rodiče, čtyři prarodiče, osm praprarodičů - a pokud dohledáte třeba desátou generaci, jde už o několik tisíc lidí. A to neberete v potaz sourozence či bratrance. Rodopis je zkrátka koníček na celý život," zdůraznil.

Česká genealogická a heraldická společnost je zájemcům k dispozici ve svém sídle ve Fantově ulici ve Stodůlkách každé pondělí odpoledne. Dny otevřených dveří pořádá dvakrát ročně o víkendu, této možnosti využije několik desítek lidí. Stránky společnosti naleznou zájemci na adrese www.genealogie.cz.

Autor: ČTK
www.ctk.cz